From the Mishnah to Maggid

Part 2: How Many Questions are in Ma Nishtana? Are They Even Questions?

1) Devarim 6:20-21

בִּי־יִשְׁאָלְדָּ בִּנְדֶּ מָחָר לַאמֶר מֵה הָעֵדֹת וְהַחָקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צָנָה ה' אֱלֹהַינוּ אֶתְכֶם: וְאָמַרְתַּ לְבִנְּדֹּ עֲבָדִים הָיָינוּ לְפַרְעָה בְּמִצְרֵיִם וַיּוֹצִיאָנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בָּיָד חָזָקה:

When, in time to come, your children ask you, "What mean the decrees, laws, and rules that the LORD our God has enjoined upon you?" you shall say to your children, "We were slaves to Pharaoh in Egypt and the LORD freed us from Egypt with a mighty hand.

2) Pesach Haggadah – Ma Nishtana

מָה נִשְׁפַּנָּה הַלַּיְלָה הַנָּה מִכָּל הַלֵּילוֹת (?) שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה, הַלַּיְלָה הַנָּה – כַּלוֹ מַצָּה(.)(?) שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת – הַלַּיְלָה הַנָּה (כַּלוֹ) מָרוֹר. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵנוּ אוֹכְלִין אֲפִילוּ פַעַם אֶחָת – הַלַּיְלָה הַנָּה בֹּלְנִה שָׁבְּכַל הַלֵּילוֹת אַנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבִין מָסְבִּין – הַלַּיִלָה הַנָּה כִּלְנוּ מַסְבִּין (?)
הַנָּה הַעָּה בִּלְנוֹ מַסְבִּין (?)

עַבַדִים הַיִינוּ לְפַרְעֹה בִּמִצְרַיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מִשַּׁם בִּיַד חַזַקָה וּבְזַרֹעַ נְטוּיַה

I. Four Questions or One Question?

3) Shibolei ha-Leket (13th century)

ועליה משיכין תחלה שאומרים עברים חיינו לפרעה במצרים כו' היא תשובת החסיבה לבד שיצאנו מעברות לחירות וההסיבה היא סימן לבני הורין ולפי שהיא זקוקה לכל השאלות משיבין עליה תחלת ותשובת השאלות האחרית בסוף הגדה רבן גמליאל היה אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו פסח ניצה ומרורים. ומפרש והולך פסח שהיו אכותינו אזכלין בזמן שבית המקדש קיים על שום מה

And on it [the fourth question] we respond first, as we say: "We were slaves to Pharaoh in Egypt" etc., which is an answer only to the leaning, as we went from slavery to freedom, and leaning is a sign of a free person. And because it is tied to all the questions, we answer it first. And the answer to the other questions are at the end of the Haggadah: "R. Gamliel used to say, anyone who doesn't say three things on Pesach doesn't fulfill his obligation: Pesach, Matzah, and Maror." And it explains as it goes...

4) Tanya Rabati (13th century)

עבדים היינו לפרעה במצרים. היא תשובת מה נשתנה. הבן שואל מה נשתנה. ואביו משיבו עבדים היינו, ולפיכך נשתנה הלילה הוה באכילת מצה ומרור והמיבת מכל שאר הלילות.

We were slaves to Pharaoh in Egypt. This is the answer to "Ma Nishtana." The child asks: why the differences? And his father answers him: we were slaves [and then freed], and therefore this night is different in the eating of Matza, Maror, and leaning from all other nights.

5) Pnei Ephraim (19th century)

זבח פסח הוא וכר אשר פסח וכר. וכ"ז הוא נמי טעמו כאן שמתחלה משיב עבדים היינו, והיינו מפני ששאלת הבו אינו הוא לומר לו טעם המצות טעם הפסח וטעם מצה וטעם מרור דא"כ היה לו לשאול פסח שאנו אוכליו ע"ש מה כמו שאמר ר"ג, אלא הוא שואל כתינוס על חשתנות הזמן מפני מה זמן זה משונה מו כל הומנים והכל הוא אינו רס שאלה אחת. אלא שחושב לאביו כל השינויים שיש בזמו הזה וחושב נמי שינויים שתיקנו רבנו כי איו לו נים בזה רק במה שומן זה הוא משונה משאר זמנים, וע"ו באה לו התשובה עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ד' משם בלילה הוה. ע"כ ציונו לעשות בלילה הוה כל החוסים האלה כי ע"מ כן העלה אותנו ממצרים. ובוה מיושב קושית המפרשים האיך יתורץ מעבדים היינו כל שאלות הבן, ולפמ"ש ניחא דשאלת הבן לא בא על הפרטים רס על הזמן וחושב השינויים שיש בו וע"ו שפיר בא התשובה כניל ועיו בא ריג ואמר דעדיין לא יצא ייח

The child's question isn't about the reason for matzah and pesach and maror. ... Rather, he is asking like a child about the changes at this time – why is this time different from all other times? And it's all only one question. ... And on this comes the answer that we were slaves to Pharaoh in Egypt and Hashem took us out on this night, therefore we were commanded to do all these laws ... The child's question isn't about the specifics, only on the time.

II. Questions or Statements (or Answers)?

6) Venice Haggadah (1609) with Judeo-Spanish translation

How this night has been changed more than all other nights! That on all other nights we eat leavened bread and unleavened bread, and this night, all unleavened...

7) Pesachim 116a (Mishnah Pesachim 10:4)

לכם תבלין למצוה: מתני המזגו לו כום שני וכאן הבן שואל אביו ואם אין דעת בבן אביו מלמדו מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות הלילה הזה מרור שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי שלוק ומבושל יהלילה הזה הלילות (אין) אנו יי(חייבים לטבל אפילו) פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים דעתו של בן אביו מלמדו מתחיל בגנות ומסיים בשבח ודורש ימארמי אובד אבי עד שיגמור כל הפרשה כולה: גבו יחכם בנו שואלו ואם אינו חכם אשתו שואלתו ואם לאו הוא שואל לעצמו ואפילו שני תלמידי חכמים שיודעין בהלכות הפסח שואלין זה לזה: מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אנו ממבילין פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים: מתקיף לה רבא אטו כל יומא לא סגיא דלא מטבלא

They mixed him a second cup, and here the son questions his father. If the son lacks the intelligence to ask, his father instructs him: How different this night is from all other nights! [Alternatively: his father instructs him to ask: Why is this night different from all other nights?] On all other nights we eat hametz and matzah, tonight only matzah. ...

Gemara: The Sages taught: If his son is wise, his son asks him. And if he is not wise, his wife asks him. And if not, he asks himself. And even if two Torah scholars who know the halakhot of Passover are sitting together [and there is no one else present to pose the questions], they ask each other. Why is this night different from all other nights? As on all other nights we dip once; however, on this night we dip twice. Rava asks: Is that to say that on every other day there is no alternative but to dip once?

8) Rabbenu Chananel Pesachim 116a

מתני" מוגו לו כום שני וכאן הבן שואל וכר׳. ת"ר אם היה הכן חכם הכן שואל את אביו ואם לאו אשתו שואלתו. ואפי שני תלמידי חכמים הבקיאין בהלכות הפסח שואלין זה את זה מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות. ואסיקנא אמר רבא שבכל

...And even two scholars who know the laws of Passover ask each other Ma Nishtana...

9) Otzar ha-Geonim, R. Natronai Gaon (9th century)

ומכיאין [קערה] שיש כה שיש עליו לחמא עניא ומן ירק דמתקרי [מיני ביש]ול ובלבד שלא יהא ז[ה בשר צלי] ומגשה ה) את השלחן ואומר לו מי שהוא מקדש קידוש [היום] י) את השלחן אתמול היינו עבדים והיום בני דוני׳ (?) ואוםר אחריו מאי י) לחמא עניא דיאכלו ח) אכהתנא [הא שתא הכא] לישנא ב) בארמא י) ומניחו לשלחן לפני....יא) ואום׳ אותו שמקרש מה [נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל] הלילות אין אנו ממבלין יב) אפילו פעם אחת הלילה הזה כ' פעמים שככל הלילות אנו אוכלין חמין ומצה הלילה הזה כולו מצה.

עבדים יג) היינו לפרעה במצרים ויוצ׳ ממצרים ביד חזקה וכזרוע נטויה

And the one who said kiddush recites Ma Nishtana...

10) Siddur R. Saadya Gaon (10th century)

השואל והוא המשיב. וזאת השאלה

ותוצע איצא. וימלא כאסא תאניא פאן כאן ושוב מניחים אותו. וממלאים כוס שני ואם א. ב באלחצרה / צבי עאסל יסום סאימא ויסל מא יש שם ילד בר־דעת יעמוד על רגליו וישאל כבר הדה אללילה עלי מא סאשרה ויגיבה אעלם מה דבר הלילה הזה כפי שאבאר. והחכם מן פי אלגמאעה באלגואב אלדי אתבתה פאן שבחבורה משיב לו תשובה שארשום אותה. לם יך באלחצרה צבי עאקל פיכון דלך אלאעלם ואם אין שם ילד ברדעת הרי החכם הזה הוא הו אלסאיל והו אלמגיב. וחדא אלסאל.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אין אנו מטבלין והלילה הזה מטבלין שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה והלילה הזה כלו מצה שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות והלילה הזה מרורים שבכל הלילות . אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין והלילה הזה מסובין.

> נהדא אלגואב וזאת התשובה

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ייי אלהינו משם ביד חזקה וכזרוע נטויה ואלו לא גאל המקבה את אבותינו ממצרים כבר אנו בנינו ובני בנינו

And this is the question: Ma Nishtana ... And this is the answer: Avadim Hayinu...

11) Rambam (12th century), Mishneh Torah, Hilchos Chametz u-Matzah 8:2

מתחיל וּמְבָרֶךְ בּוֹרֵא פְּרִי הָאָדָמָה וְלוֹקָם יָרָק וּמְטַבֵּל אוֹתוֹ בַּחַרֹסֶת וְאוֹכֵל כְּזֵית הוּא וְכָל הַמְסַבִּין עִמּוֹ כָּל אָחָד וְאָחָד אִין אוֹכֵל פָּחוֹת מִכְּזַיִת. וְאָםר כָּךְ עוֹקְרִין הַשַּׁלְחָן מִלְּפְנֵי קוֹרֵא הַהַּנָּדָה לְבַדּוֹ. וּמוֹזְגֵין הַכּוֹס הַשַּׁנִי וְכָאוְ הַבֵּן שׁוֹאֵל. וְאוֹמֵרְ אוֹכֵל פָּחוֹת מִכְּיִלְה הַנָּה מְכָּל הַלֵּילוֹת שֻׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מִטְבִּילִין אֲפְלוּ פַּעֵם אַחַת וְהַלִּילְה הַנָּה שְׁהֵי פְּעָמִים. שַּבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה וְהַלַּיְלָה הַנָּה בַּלוֹ מֵצָּה. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת וְהַלַּיְלָה הַנָּה מְרוֹרִים. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת וְהַלַּיְלָה הַנָּה מְרוֹרִים. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת וְהַלַּיְלָה הַנָּה מְרוֹרִים. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְּאָר יְרָקוֹת וְהַלַּיְלָה הַנָּה מְרוֹרִים. שְׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בִין יוֹשְׁבִין בִּין וְהַלִּילִי הַבְּיִּה הַנְּיִבוֹן וְהַלִּילִי הְבָּיִי וְהָבֹין וְהַלִּין הָבּלִילְה הַנְּה בַּלְנִי הְבַּיוֹן

And they pour him [the leader of the Seder] a second cup and here the son asks. And the reader says Ma Nishtana...

12) Hilchos Chametz u-Matzah 7:3

וְצַרִידְּ לַעֲשׂוֹת שָׁנּוּי בַּלִילָה הַזָּה כָּדִי שֶׁיִּרְאוּ הַבָּנִים וְיִשְׁאֵלוּ וְיֹאמְרוּ מֵה נִּשְׁתַּנָּה הַלְּיִלְה הַזָּה מְכָּל הַלְּילוֹת עֵד שֶׁיִּשִׁיב לְהָם וְיִאַמֵרוּ מֵה נִּשְׁתַּבְּה הַלְּיִלְה הַזָּה מְבָּרְ וְכַדְּ וְכָדְּ הָיָה. וְכֵיצִד מְשַׁנֶּה. מְחֵלֵּץ לָהֶם קְלָיוֹת וָאֱגוֹזִים וְעוֹקְרִים הַשֵּׁלְחָן מִלְּפְנֵיהֶם לְּדֶם שֶׁיאֹכְלוּ וְחוֹטְפִין מֵצָּה זֶה מְכִּיוֹצֵא בִּדְבָרִים הָאֵלוּ. אֵין לוֹ בֵּן אִשְׁתּוֹ שׁוֹאֵלְתוֹ. אֵין לוֹ אַשָּׁה שׁוֹאֲלִין זֶה אֵת זֶה מֵה נִּשְׁתַּנָּה הַזְּה הַזָּה הַבְּיִר הַבָּיוֹ חֲכָמִים. הָיָה לְבַדּוֹ שׁוֹאֵל לְעַצְמוֹ מֵה נִּשְׁתַּנָה הַזָּה

And one needs to make a change on this night so that the children will see and ask and say: "why is this night different from all other nights?" Until he replies to them: "This and this occurred; this and this took place." ... If he does not have a wife, [he and a colleague] should ask each other: "Why is this night different?" This applies even if they are all wise. A person who is alone should ask himself: "Why is this night different?"

13) Chatan Sofer (19th century)

וראיתי לסוכם מסמפרשים שדוכו דרך בפיסקם זו שעיקר סשאלם סוא מס נשחנה סלילה מעם שעיקר סשאלם סוא מס כשובל הלילות ועם שאמר אח"ב שבכל הלילות האחרון וכאן סבן סשאלם וסיכשוהו על אריכת סבלות האחרון וכאן סבן

And I saw in many commentators that their approach to this passage is that that the main question is: "Why is this night different from all other nights?" And what it says after that: "For on all other nights..." is the answer to the question.

III. Or Maybe Three Questions?

14) Mishnah Pesachim 10:4 (Parma Manuscript)

m. Pesahim 10 Why [2] is this night different from all

מכל הלילות: other nights of the year:

On all other nights we dip once, on this night [we dip]

. הלילה הזה שתי פעמים.

On all other nights we eat leavened bread and

unleavened bread, on this night [we eat] only

unleavened bread.

On all other nights we eat meat roasted, broiled and

cooked, on this night [we eat] only roast.

15) Mishnah Pesachim 2:6

ּוְאֵלּוּ יָרָקוֹת שֶׁאָדָם יוֹצֵא בָהֶן יְדֵי חוֹבָתוֹ בְּפֶּסַח ,בַּחֲזֶרֶת וּבְעַלָשִׁין וּבְתַמְכָא וּבְחַרְחֲבִינָה וּבְמָרוֹר

And these are the vegetables with which a person can fulfill his obligation to eat bitter herbs on Passover: One can fulfill his obligation with *ḥazeret*, with chervil [tamkha], and with field ervngo [harhavina], and with endives [olashin], and with maror.

16) Mishnah Pesachim 10:3

ָהַבִיאוּ לְפָנָיו מָצָה וַחֲזֶרֶת ,עַד שֶׁמַגִּיעַ לְפַרְפֶּרֶת הַפַּת .הַבִיאוּ לְפָנָיו מַצָּה וַחֲזֶרֶת וַחֲרֹסֶת וּשְׁנֵי תַבְשִׁילִין

The attendants **brought** vegetables **before** the leader of the seder prior to the meal, if there were no other vegetables on the table. **He dips the** *ḥazeret* into water or vinegar, to taste some food **before he reaches the** dessert of **the bread**. **They brought before him** *matza* and *ḥazeret* and *ḥaroset*, and at least **two cooked dishes** in honor of the Festival.